

57 Bij de verkenneren

Een kort verslag van het 23^e LSA-symposion ¹⁾

Jhr. mr. H.J.J. de Bosch Kemper *

1. Een uitvoerig verslag is te vinden in het PIV-bulletin, www.stichtingpiv.nl/piv-info/piv-bulletins/jaargang-2012.
2. Ik zie op de deelnemerslijst dat ook aanwezig is mr. H.A. Bouwman. Foei LSA!
3. Zie noot 1.
4. Zie Verkeersrecht 2011 editie 12, pag. 383.
5. Maar op het usb-stickje worden de hoofdingrediënten van zijn betoog, met verwijzing naar wel 26 bijdragen in juridische literatuur en 15 recente arresten, overzichtelijk opgediend.

Als je 23 bent, ben je de padvinderij ontgroeid, dan ben je al lang bij de verkenneren. Dat waren ze dan ook, de ruim 300 leden van de vereniging Letsel-Schade Advocaten, op hun 23e Jamboree in Scheveningen, samen met ruim 70 vertegenwoordigers van verzekeraars (ongeveer 50/50 rechtsbijstand en aansprakelijkheid) en ruim 50 mensen van letselschade-, expertise- en rekenbureaus. Plus een tiental belangstellenden van de kant van het UVW en een tiental oudgedienden.²⁾ De titel van het symposion was daarom dus wel goed getroffen: Verkenningen *binnen* het letselschaderecht. Want verder waren er, als ik het goed geteld heb, acht rechters en één notaris. Geen politici, geen journalisten. Wat valt er voor zo'n in-crowd nog te *verkennen*?

De traditionele congresmap, gedistribueerd in de vorm van een minuscuul usb-stickje – het is zaak dat je op je bureau een klein doosje neerzet om die dingetjes in te bewaren – geeft het antwoord: ruim 300 bladzijden studiemateriaal, bijeengebracht door vijf inleiders, over zeer verschillende terreinen van letsel en aansprakelijkheid. Zó verschillend dat dagvoorzitter John Beer al meteen de belangrijkste vraag van de dag stelt: *Waar gaat het eigenlijk over?* Voordat hij dieper op die vraag inging, kreeg de nieuwe voorzitter van de LSA, Joost Wildeboer, het woord. Hij memoreerde diverse initiatieven om te komen tot een keurmerk voor behandelaars van letselschade, maar voor advocaten is *het* keurmerk: lidmaatschap van de vereniging. Ik kan niet nalaten daar bij te denken: droevig eigenlijk, al die behoefte aan keurmerken. Dat bewijst toch alleen maar dat er misstanden zijn?

De spits werd afgebeten door Brechtje Paijmans die sprak over aansprakelijkheid van scholen, niet alleen voor ongevallen op het schoolplein of bij de gymles, maar ook wegens onvoldoende zorg tegen het fenomeen 'pesten', misbruik en zelfs voor slecht onderwijs. Ook dat komt steeds meer in de aandacht, en ook dat bewijst alleen maar dat het daarmee droevig is gesteld. Daarna hoorden we Annelies Wilken over de medische paragraaf van de Gedragscode Behandeling Letselschade (GBL voor de ingewijden). Tenslotte, voor de lunchpauze, Ingrid Koning over letselschade en luchtreizen. Inderdaad drie onderwerpen die moeilijk onder één noemer te brengen zijn. Wie precies wil weten wat aan de orde kwam, leze het uitstekende verslag van de dag van Lia Mastop in het PIV-Bulletin.³⁾

Een aantal deelnemers aan de 'expert-meeting' van 16 november 2011⁴⁾ gebruikte de lunch voor het formeren van een Werkgroep Modernisering Vaststelling Smartengeld, die sedertdien al enkele keren heeft vergaderd en die, als het aan haar ligt, nog van zich zal laten horen. De inleiding waarmee Ton Hartlief het gezelschap na de lunch wakker hield, sloot – zonder dat hij het onderwerp smartengeld noemde – prachtig aan op het onderwerp van die lunch. Hartlief besprak, zoals we dat van hem kennen, schijnbaar⁵⁾ uit de losse pols, het probleem dat er nogal wat onduidelijkheid en onzekerheid is op het gebied van de aansprakelijkheid voor personenschade, werkgeversaansprakelijkheid en verzekeringsplicht, alternatieve en proportionele causaliteit, redelijkheid en billijkheid versus verjaring, de hangmat... Veel daarvan lijkt het gevolg van het feit dat rechtspraak altijd maar over één geval gaat en daardoor weinig houvast geeft voor andere gevallen, zelfs als ze nogal gelijk lijken. Er bestaat op veel gebieden een sterke behoefte aan duidelijkheid, en liefst *snel*. De rechter als regelgever, daar is niets tegen. Wat een uitkomst heeft de Hoge Raad niet gegeven met zijn 50%-regel!

De laatste inleider was Matthijs Vermaat aan wie de twijfelachtige eer was gegund om het gezelschap bezig te houden met zoiets onzeker als sociale zekerheid. Pijnlijk illustreerde hij deze zekerheid van eertijds met de metafoor: krimpangnet.

Al met al een dag die alleen al de moeite waard was om dat usb-stickje op te halen.

* Redacteur van Verkeersrecht en voormalig advocaat te Voorburg.